

קמג:

עין משפט
נר מצוה

כח א ח"י פ"ו מהלכות
זמיר ומתנה ה"י יד
פסח פסין פכ מ"ש"ע ח"י
פ"ר דמו פסין א'
ל ב ג ח"י שס מ"ש"ע שס
פסין ב:

לא ר' ד' ו' מ"י שם פירא
הלכה א' קמח שם
טושי' שם ספיף ג'
לב ז' מ"י פיע' מהלכות
מדרס הל' כג קמח
לארן רמח טושי' י"ד ס'
ר' ספיף מו'
לג ח ט' י' מ"י פיע' מהל'
מהלכות הל' כג ויעין
בהשגות ובמ"מ קמח עשין ט'
טושי' שם ח' רכס ספיף
א'

רבינו גרשום

לול אחד בס' שערין ובליל
בס' את בלילי; כחכלול
בס' את. וזה הכה כלי
דאמר בלו מיל עלתה לרבא
דאמר בלו מיל ומסמך
בלי אחת ובליל
תצין בלי אחת ובליל
בלי אחת ואפלי אר' אביא
כחכלולה לרבא אר' אביא
כ' בלי אחת ובליל
לרבא אבא כהן גבסין כ'
לרבא אבא חטול מלנא
והאבא דרב יוסף; דאמר
השואת הנה. בס' דאמר
הר' בלי מנחה שערין
הר' אביא בשל מיל מיל
ברבן לול אכין ובליל
אסמך לרבא בלי אכין
ש' אתחן כ' ריהת רבא
והר' אקאמר בשל מיל
כ'; ובליל מיל
ה' כנסת דרבא בר מרין;
גין. דאמר מעין לעז' א'
מנחה; דאמר שרש מסכ'
שיראין לביהת. דאמר
כ' ש' מיל לרבא בלו אר'
הר' ל' אהר. כ' ש' מיל
כ'; דאמר רבא מיל מיל
כ'; ובליל אר' אביא; שפסכך
כ' בלו מיל מיל מיל
גון. לרבא יחידה בלי
אר' לרבא אר' דהתרחק
שואת; ובני ד' תרסין

[illegible]

(א) צ"ל שטטיקען באזונדער
לעיל דף קיד.

מי שמת פרק תשיעי בבא בתרא

אם הביא דייקבר אין אבתחלה לא. תימה לר"י דמאי קשיא ליה
וכי אין פשוט לו באומר נכסי לשני בני אדם שיהיו שוים
ואפי' הכי נמנהל לבתולה לא ואפי' ע"כ משום דלקרבן גדול קא
מזנין ואור"י דהכי פריך דהא סבירא היא שלא תטול אשתו אלא

[illegible]

והשביחו גדולים השבת ^{אמאצט}
פירש ריב"ס דלה"ה
גדולים וגדולים אלף אורחא דמלתא
נקט ולא דמי ליורד לתוך של
גמולתו ונטעה של צדקות (ו) [א]
גמולתו שהוא כיורד צדקות דמון
הוא מוחל טרחו לצדק אצל אורחא
אמאצט ^{האמאצט} ^{האמאצט} ואם אפר ראו כה
שהנהיג בו' פירש ריב"ס שמואל ראו
מה היה לנו איני ומזמנים אנו
מחלוקים ומה שנשנים נשנים מחלקנו
משמעת שורא לומר שאני משנים
מחלקו המגיע ואין לו אלא שנה
המגיע לתקנו ואין נראה מדאמר רב
שקליננו רב וחי שקליננו רב
ספרא שמעת דשקליננו וכלוהי ועוד
לא לקח אלא המגיע לתקנו מה
היה יכול למכשע הא אמר נחלוהי שכן
דומה דק.פט. (טס) דוחי חנינא דלמיני
רב ועד שקליננו אס מחלוקי חלק
האחד לתקנו אס ק' נמצא שלא היה
שפחה שלו על ק' נראה לר"י כפירוש
ריב"ס דשנא השפחה מכל הנאמס
היה שלו ואין דמי ליורד לתוך שנה
של חבירו שלא צדקות שאין לו אלא
שכר טרחו עם הילאיה או ^{גמולתו}
היה כיורד צדקות ונטול כלמיני הינו
מאמאצט ^{האמאצט} ^{האמאצט} דכילוס להירוח אס ממו ה
לא חמלי אצל הכה אס הגדולים לא
ירוחו (ס) הקטנים לא ירוחו צה
ויקן תריך לומר נחלי דרב ספרא
הקטנים היו אין יכולין להרוחי
ולמיני כיון דנראה רבה הוא ולא שכן

גירסא' וטרט' לאחרני' אע"פ שלא אמר ראו ראו ראו אמר ראו
ומחלי' להי' הקטנים והא' דלמחר ברש' אלו מילואות (אס דף כג):
וגבי' דמחר דיוקא' דדמי' לאו בני מחילה' נינהו הכא' דלפין מפתסין' ולא
בני דמחר' דכס' הירוט' ממלי' עשיר: (א) **ברוכספתא** רבינא' אבא' אבא'ו
ה'יהוסי' (בפני' ב"ד) ראו מה שהניח בו' ולא דע' ר"א אמאי' נקט' גבי'
גניס' בפני' ב"ד' אז' משום' דגלי' דלעמיה' דלא' מחל' להם' אפי' בפני'
דעדים' נמי' גלי' דעמיה' ושמא' להכי' תריך' בפני' ב"ד' כדי' שיתעמלו' בדבר'
לאמקון' להם' שיטרכו' בשבילם' ומדלל' תקנו' להם' ודאי' לא' מאלו' להם'
ותקנה' תחלק' ומחלי' להם' ודכ' ורש' כפחא' נמי' דיעה' איהי' לנ"ד' אף' על'
פי' שלא' אמר' ומיחו' רשע'ס' פי' דה"ה' בפני' עדים':

השביחו' העצבן ואע"ג' דבהתפקד' (אס דף טו) (אס) צעובדא'
דמרי' בר' אישק' אמרין' דכיון' דשלא' ברשות' נחת'
דהא' אין' מורידיו' קרוב' לכבשי' טמן' השנא' להנחת' הכא' לית' לן'
לנמימר' הכי' דהתם' איכא' למיחש' שטא' ויחוק' הקרוב' בנכסי' קטן'
שאית' כאן' אלל' הכא' ליכא' למיחש' שהקטנים' עם' הגדולים' יחד' אין'
שיתולן' ויפליג' וזו' על' זה: **שני' ח"א** שישבחו' כסמיה' מחמת'
נכסיהם'. פירש' קווערטס' שלא' וטרטו' אלו' היוצא' מנהלם' כלום' אלא'
מנכסיה' איהים' שכרו' פועלים' וממחמת' עמלם' היינו' שכרו' פועלים' משלם'

הרי זה שפירש מאה עשרון בשני כלים כגון זה שאמר לך ולבניך
ולא קמנו חמשים כלי (א) וחמשים כלי אלא ידעבד אבל לכתוב
לא אלא מביא ששים כלי אחד וארבעים כלי אחד וקשיא
לרב יוסף דלאחר מחלה: ופריך הסם קמדי ללקרן גדול קא
מבין. לאמרי כלי אחד והאי דקאמר

שני כלים ולכן קאחר מאה עשרון
להביא בכלי אחד משום דיעה דלא
אפשר למשון בכלי אחד יותר מששים
עשרון כדפי' המצוות והיבטים
(מנחות 97 דף א:). מתנדב אדם מנחה
של ששים עשרון ומביא בכלי אחד
ואם אמר הרי עלי ס"א מביא ס'ן
בכלי אחד ואחד בכלי אחד ס'ן
הנזכר מביאין ביום טוב הראשון של
חג שחל להיות בשבת ששים ואחד
אם לא חל להיות בשבת ששים ואחד

רבי אמי "הראוין
נות לבנות ולא
אבל אית ליה כלתא
מיתה לא נסיבין לא
למיתתיה הווא דאמר
ליה ברא וברתא מי
י(ו)לסלוקי לברתא
למא לא קרו אינשי
לברתא במתנה קאתי
דן חושים א"ל רבא
חזקיה שהיו מרובין
אמר רבא "ובני פלוא
"ובני איתן עזריה
לבנאי הוה ליה ברא
בר ברא או לא
אינשי לבר ברא ברא
לא קרו אינשי לבר
ה דמר בר רב אשי
מותר בבני בנים:
מים גדולים וקמטין
במים השביחו לאמעז
ניחא אבא הרי און

וְלֹא הָיָה לוֹ אֵלֶּל בֶּן אֶחָד וְכֵן נִסְתַּמְּךְ
בְּנוֹת הָיוּ לוֹ וּבְנֵי גִמְרָה מִי קָרוּ
אִינְשֵׁי לְבָרָה יִתְדֵלָה בְּנֵי לֶשׁוֹן רֵיבִים
וְאִ"כ כֹּל נִסְסֵיוָן נֶתַן לָבֹן וְלֶחֶם הַבְּנוֹת
בְּדָל אִל לֹא יִתְקַלְקֵל הַבְּנוֹת עִמּוֹ: וּבְנֵי
כָּל חֻשִׁים: אֲלֵמָּה בֶּן אֶחָד קָרוּ לֶשׁוֹן
רֵיבִים: כְּחוֹשִׁים שֶׁל קֶנֶס. שְׁגֵלִים
הַרְבֵּה צִיחַ בְּלֵע"ו עֲרוּק"ש. אִי נִמִּי
עַל קֵיט אִל קֶשֶׁרִי הַקֵּיט קֶרֶן
קֵן: וְכֵן בְּרַל. מִי שֶׁל אֲמוֹן בֶּן אִל
שֶׁל אֶחָד שִׁמְחָה: בְּנֵי קָרוּ אִינְשֵׁי לְבָרָה
בְּרַל בְּרַל. וְלִפְיָךְ אֶחָד נִסְסֵיוָן נֶתַן

לשון רבים ויתלקו ביניהם או לא קרו ליה ברא והאי דקאמר לשון רבים היינו דלמחרן לעיל ובגי פלוג אליבא: מומר כבני נכים. אבל רבין פריה ורביה חשיבי כנכים בפרק הכהן על יבמחו (יבמות דף סג:) **במתני'** והביה גדולים **אלה הנכסים** סמך בערין תבפוסת הית: **השביחו לאמנע**. ויעלו קטנים בגדולים וכדמפרש בגמרא שצחו הנכסים מחמת נכסים: **ואם אמרו**. גדולים לקטנים כפי עדים או אמרו לבית דין או כצבור ראו מה שהניח לו אמר ותומוסין את תלוק ומה ששצחו נביחם מלקטו ותעלו ד"ד תלוק או השביחו לעמלן: **וכן האשה**. שמת בעלה. ובגמרא (יבמות דף מוקי לה באשה ויבשת: **ואם אמרה ראו מה שהניח לי בעלי הריני נושה ואוכלת** ו) השביחה לעמלה. והוא דלא שקלה מזוני דאי שקלה מזוני לא דקמן אלתנה מונח מנכסי יתומין ומעשה ידיה שכן (יבמות דף סג:) **גב' לא** שנו. והשביחו לאמנע: **אלא שצחו נכסים מחמת נכסים**. לא טרפו ולא הוציאו משלהם כלום אלא מנכסי אביהן שכרו פועלים והשביחו הנכסים: **מחמת עמלן**. שצפרו ויעשו ושכרו משלהם ולא משל אביהם או השבח לעמלן: אודיעי

ז משמע שרצה לומר דטעמא דכיון דשכרו משל אביהם הוי לאמנע דאי

מסורת הש"ס

(א) לשלל דף קדוש (ב) רש"ל
 (ג) כחל חניפא לעג
 (ד) [ניסיון עד:] (ה) [לשלל
 קדוש] (ו) [כחכות פייג
 פויהל] (ז) רש"ל

תורה אור השלם

- 1 ובני דן חששים:
בראשית מו כג
2 ובני מלוא אליאב:
במדבר כו ח
3 ובני איתן עזרה:
דברי הימים א ב ח

גליון הש"ס

נמצא הו"ל ברא וברתא.
 פי' כשנכתב ב"י נדמי כתובה
 פי' א':

הגהות הב"ח

[illegible]

לְעוֹי רַשׁ"י

טרוקי"ש. אשכולות.